

ת"פ 2270/05/12 - מדינת ישראל נגד ע ז

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 2270-05-12 מדינת ישראל נ' ז
בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ע ז

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש מיום 21.12.11, בכך שבעקבות ויכוח דחף הנאשם את אשתו (כיום גרושתו), תפס אותה בשתי ידיו, חנק אותה וזרק אותה על הרצפה. כתוצאה מכך נשרטה המתלוננת בצווארה ונגרמו לה שפשופים והמטומות על זרועותיה ורגישות בגבה. עוד הורשע הנאשם בכך שבמועד שאינו ידוע, כ-3 חודשים לפני דצמבר 2011 איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה ואף אחד לא ישמע זאת.
2. לבקשת בא כח הנאשם ומאחר שהמאשימה לא התנגדה לכך, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר בעניינו למרות שהמאשימה הדגישה כי עמדתה העונשית היא למאסר ממושך.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 22.5.14 עולה כי הנאשם בן 33, גרוש, העובד כסדרן סחורה במרכול ומתגורר עם הוריו בעיר העתיקה בירושלים. הנאשם הוא בן למשפחה בת 12 ילדים, הוא הבן השביעי בסדר הלידה, אביו בעל מכולת ואמו עקרת בית, ומדובר במשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי. הנאשם השלים 10 שנות לימוד ולאחר מכן עבד עם אביו בחנות המכולת ובהמשך עבד במרכול בירושלים כשכיר ומזה 10 שנים עובד בחברת 'סופר דיל' כסדרן במכולת. כיום הנאשם מאורס מזה מספר חודשים, הוא מתאר יחסים טובים וקרובים בינו לבין ארוסתו.
4. מהתסקיר עולה כי הנאשם היה נשוי למתלוננת במשך חודש וחצי והנאשם הסביר בעמ' 2 פסקה 3 את הנסיבות שהובילו לגירושין, וזאת בשל המתח בינו לבין המתלוננת. הנאשם טען כי לא נהג כלפיה באלימות, פרט לאירוע שבעטיו הורשע, ובעקבות אירוע זה ותלונתה של המתלוננת הוא החליט לגרשה. הנאשם לא לקח אחריות למעשיו והפיל את האחריות לאירוע על המתלוננת, ואף טען כי היא בדתה את הדברים וכי אביה הדיח אותה להתלונן תלונת שווא, ואף טען כי בני משפחתה זייפו מסמכים רפואיים על מנת לסבכו בעבירות בהן הורשע. מאז האירוע לא היה

ביניהם שום קשר למעט מפגשים במסגרת הדיונים בבית המשפט ובבית המשפט למשפחה. קצינת המבחן ציינה כי ניסיונותיה לשוחח עם המתלוננת לא צלחו.

5. נוכח הקושי של הנאשם בנטילת אחריות לביצוע העבירות, שלילת שימוש באלימות פיזית כלפי המתלוננת או איום על חייה, ומאחר שהנאשם השליך את האחריות ליחסים העכורים ביניהם וכן לעבירות, על המתלוננת ובני משפחתה, ובהיעדר יכולת לפגוש את המתלוננת, קצינת המבחן התקשתה לעמוד על מניעיו של הנאשם ולא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

טענות הצדדים

6. בא כח המאשימה עתר בשל אירוע התקיפה שגרמה חבלה, למתחם עונש הולם שבין מאסר קצר ועד ל-18 חודשי מאסר וציין כי האירוע הוא במידת חומרה בינונית כאשר הערך החברתי המוגן במקרה זה הוא הצורך להגן על האישה בביתה מבצרה. בא כח המאשימה הדגיש כי הנאשם לא לקח אחריות למעשיו, הוא גרם לחבלות רבות למתלוננת והפנה לגזר דין בו הוטל על הנאשם עונש מאסר ממש באירוע אלימות אף שלא נגרמו חבלות. יחד עם זאת, נוכח עברו הנקי של הנאשם, העבודה שהנאשם יליד '81 וללא עבר פלילי, עתר בא כח המאשימה לעונש של 8 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

7. באת כח הנאשם ביקשה מבית המשפט להסתפק במאסר מותנה וקנס והתחייבות, וזאת נוכח העובדה שהנאשם זוכה מהעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ונוכח הסתירות בגרסאותיה של המתלוננת ולמעשה במהלך הטיעון לעונש טענה באת כח הנאשם כנגד הכרעת הדין עד אשר בית המשפט הפסיק זאת.

8. באת כח הנאשם הדגישה את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה שהם התגרשו מיד בסמוך לאירוע, ולכן אין חשש כי הנאשם יפגע במתלוננת שנית. עוד ביקשה להתחשב בחלוקי הזמן ממועד ביצוע העבירה וכי הנאשם מאורס ועד למתן גזר הדין יינשא וברצונו לפתוח דף חדש. עוד מסרה בא כח הנאשם כי הנאשם עובד במקום עבודה מסודר מזה 10 שנים ומנהל אורח חיים נורמטיבי ולא נקלע לאירועי אלימות.

9. הנאשם בדברו האחרון מסר כי אין לו מה להוסיף על דברי באת כחו וביקש לדחות את מתן גזר הדין עד לאחר הרמדאן ולאחר חתונתו שהתקיימה ביום 23.6.14.

מתחם העונש הולם

10. המחוקק ראה את עבירות האלימות במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו, והציב לצד עבירה לפי סעיף 382(ג) עונש מקסימלי של 6 שנות מאסר. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הציגו ב"כ הצדדים ענישה של בין מאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר

כאשר כל מקרה שונה מחברו וקשה לגזור גזירה שווה בין המקרים.

11. אשר לנסיבות מקרה זה, מדובר באירוע שהתרחש בשעת לילה מאוחרת, הנאשם תקף את המתלוננת בעקבות יכוח של מה בכך. הוא דחף אותה, תפס אותה בידי ובהמשך חנק אותה עד שנפלה על הרצפה. האירוע הופסק לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק ממנו, נעלה את עצמה בשירותים והזעיקה את אביה מירושלים שיגיע ל** בשעת לילה מאוחרת זו. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת חבלות על צווארה וידיה והיא נזקקה לטיפול רפואי, כך שבנסיבות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.

12. אשר לעבירת האימים, מדובר באיום לפגיעה בחייה של המתלוננת אשר גרם לה לחשש ממשי, ולכן בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי שלצידו של"צ נרחב ועד ל-6 חודשי מאסר.

העונש המתאים

13. מאחר שמדובר בשני אירועים שהתרחשו בתוך חודשים ספורים בין הנאשם למתלוננת החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

14. בתי המשפט מצווים להילחם בתופעת האלימות במשפחה וליישם מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם 11/10/07)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות גם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

15. במקרה שבפני, הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננת בשני מועדים שונים, בפעם הראשונה נהג באלימות מילולית ובהמשך מימש את האיום ותקף את המתלוננת תוך שהוא גורם לה חבלות. הנאשם לא היסס לחנוק את המתלוננת, חניקה שאף הותירה סימנים על צווארה. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם והוא כעת נישא בשנית, ולמעשה לא טיפל בבעיית האלימות העולה ממעשיו. מכאן שלא ברור מה מידת המסוכנות הנלמדת ממנו כעת. מהתסקיר עולה שהנאשם השליך את האחריות לאירועים על גרושתו ולא מן הנמנע שכאשר ייקלע לעימות נוסף ינהג באותה דרך. עוד יצוין בהקשר זה, כי אין להחמיר עם הנאשם מאחר שניהל את ההליכים, מה גם שהנאשם זוכה מעבירה אחת, אלא שהנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם ומגלים אמפתיה כלפי נפגע העבירה.

16. מנגד, הנאשם נעדר עבר פלילי, נראה כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות, הוא עובד במקום מסודר במשך 10 שנים, מערכת היחסים עם המתלוננת היתה בעייתית מיומה הראשון והסתיימה כעבור זמן קצר, מאז ביצוע העבירות חלפו כ-3 שנים, הנאשם נישא בשנית ונראה כי מדובר בקשר הבנוי על עדנים יציבים יותר.

17. לפיכך, כאשר אני מאזנת בין הנסיבות לחומרה ולקולא אני דנה את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר ויום מאסר.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות, למעט תגרה לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד באי כח הצדדים והנאשם.